

VIÐMERKINGAR

MÓTMÆLI móti áganginum frá Fregnum arbeiðarafjöldin er ikki missleidd

Undirritaðu umboð fyri FA skulu harðliga átala tann ágang, sum málgagn Tjóðveldisflokksins Fregnir, fremur móti føroyskum fakfeløgum í leiðara sínum tann 20. juni 2003.

Tað er lætt hjá tí spilli-klúti, sum hevur ført penn-in, at niðurgera navngivnan fakfelagsleiðara, meðan leiðaraskribenturin ikki tor-ir seta navn sitt undir leið-aran.

Leiðarin í Fregnum er tó ikki bert eitt álóp á fak-felagsleiðar okkara, men eisini ein niðurgerðing av vanliga føroyska lóntakar-

anum.

Tað er átaluver't, at Fregnir roynir at niðurgera tey úrslit, sum Føroya Ar-beiðarafelag hevur vunnið limum sínum, og enn meira átaluver't er tað, at hetta blað kemur við beinleiðis ósannindum um. m.a. eftir-lónarviðurskiftini hjá meg-infelag okkara og löggáv-uni í øðrum londum.

Vit skulu tó gera bæði Tjóðveldisflokkinum og Fregnum greitt, at tað ikki er hesin flokkur ella hetta blað, sum skal ráða fyri hvussu sáttmálasamráðing-ar okkara skulu fara fram.

Hinvegin so mugu vit staðfesta, at Fregnir bein-leiðis mælir til, at Løgting-ið tekur frá okkum fakfe-løgum rættin til at lýsa verkfall, hóast ein slíkur rættur verður mettur at vera ein sjálvfylgja í øllum demokratiskum samfeløg-um.

Við leiðara sínum hevur málgagn Tjóðveldisflok-sins avdúkað sína tørvandi vitan um og virðing fyri viðurskiftunum hjá vanliga føroyska lóntakaranum. Og tað tænr ikki flokkinum til nakran sóma, at fara soleið-is við føroysku verka-

mannafjöldini og fakfe-lagsleiðarum teirra.

Stjórnin í Føroya Ar-beiðarafelag umboðandi 39 limafeløg kring landið átalar einaferð enn ljótu skrivning og ósannindi blað-ið kemur við.

Tórshavn, 16. juli 2003

Ingeborg Vitnher
Georg F. Hansen
Marius Clementsen
Karla Einarsson
Margretha Rasmussen
Sunrid Vang
Poul Juul Festurstein

Anja og Karolina sýna fram list

LISTAFRAMSÝNING
Tíðindaskriv

Í býráðssalinum hjá Runa-víkar Kommunu hava málningar hingið síðani

Eystanstevnan var hildin í ár. Listakvinnurnar, sum sýna fram eru Anja Hentze og Karolina Danielsen.

Hetta er háárstið í ferða-vinnuni, og nógv fólk vitja

býin. Í sambandi við at kunningarstovan í Sal-tangará og býráðssalurin eru í sama bygningi, er avgjørt at lata býráðssalin og framsýningina upp fyri

ferðafólki.

Framsýningin er opin mánadag til friggjadag frá klokkan 9 til 16. Seinasti dagur er 31. juli.

Selja Ole Ivers fríggjadagin

Fyrireikararnir av dansin við Ole Ivars í Føroyum fara at royna ein nýggjan hátt at selja atgongu-merkini til tiltakið

TÓNLEIKUR
Eyðun Klakstein

Fríggjadagin kl. 15.00 verða atgongumerkini til Ole Ivars í Føroyum sett til sølu. Hetta verður gjørt á einum og sama staði – á torginum í SMS.

Har kunnu fáa fólk ognu sær atgongd til dansin við Ole Ivars, sum verður í ítróttarhøllini á Hálsi

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin

Stovnaður: 1927

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@sosialurin.fo

Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

Figgjarleiðari: Jákup Mørk

jakup@sosialurin.fo

Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo

Finnbjørg Nattestad

finnbjorg@sosialurin.fo

Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Blaðfólk:

Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo

Eyðun Klakstein eydum@sosialurin.fo

Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo

Heri á Rógvi heri@sosialurin.fo

Ingrid Bjarnastein ingrid@sosialurin.fo

Vílmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo

Solby Eliassen solby@sosialurin.fo

Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin.fo

Ingi Rasmussen ingi@sosialurin.fo

Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo

Ítróttur:

Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo

Myndamenn:

Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo

Jens Kristian Vang jenski@sosialurin.fo

VIÐMERKINGAR

Løgtingsins umboðsmaður

Jógvan Sundstein

Jógvan Sundstein

Nýliga varð uppskot lagt fyri Løgtingið um Løgting-sins umboðsmann. Hetta mál hevur havt 1. viðgerð og er farið í eina serliga 6 manna nevnd. Tað skilst av teim smávegis tíðindum, sum koma frá slíkum nevndararbeiði, at tað er vælvilð fyri uppskotinum. Tá ið havt verður í huga tann stóra móttøða, sum allir politiskir flokkar høvdu móti hesum máli, tá tað av fyrstu tíð varð lagt fram fyri um leið 20 árum síðani, so er nýggi hug-burðurin at gleðast um. Sjálvur havi eg verið við at leggja uppskot um umboðs-mann fram einar 2-3 ferðir. Tað einu ferðina kom tað so mikið langt, at ein serkøn nevnd varð sett at viðgera málið, og henni varð álagt at koma við einum lógar-uppskoti. Men sum so ofta við slíkum nevndum kom einki burtur úr.

Ein av tænastumonnun-um í føroysku fyrisitingini, Klaus Hermann, sáli, hevði stóran áhuga fyri málinum,, og hann dugdi at siggja, at ein slíkur stovnur, um hann

fekk eina rætta byrjan, kundi bota nógv um viður-skiftini millum fyrisiting-ina og borgaran. Hansara áhugi var so stórur og positivur, at hann sjálv-kravdur (hann var lögfrøð-ingur) skrivaði eitt lógar-uppskot til nýtslu fyri politikararnar. Eg kann ikki hugsa mær annað enn, at hetta uppskot liggur í til-farinum viðvíkjandi hesum máli.

Vanliga verður sagt, at vit hava eitt tribyti í okkara samfelagsskipan. Tað lóg-gevandi, tað úttinandi og tað dømandi valdi. Hesi hava givnar karmar at arbeiða innanfyri, og tær avgerðir, ið hesi vald taka, hava týðning fyri allar

borgarar, og teir skulu vera teimum lýdnir. Tað vil siga, at hesi vald hava eina defineraða makt. Hugsanin við einum umboðsmanni - og soleiðis sum slíkir hava virkað nú í fleiri londum í fleiri ár - er, at hann ikki skal hava eina slíka makt, men tvørturímóti við sínum seriositeti, objektiviteti og innliti skal kunna lýsa eina sak og argumentera á ein óheftan hátt. Hetta kann sýnast sum ein veikleiki, men vil um rætt verður atborðið, ofta vísa seg at vera ein størri styrki enn tann, sum politisku og dømandi valdini hava.

Umboðsmaðurin skal ikki kunna viðgera sakir, sum lóggevandi valdi av-greiðir. Hann skal ikki vera yvir löggávvaldinum. Hinvegin verður fremsta uppgáva hansara at viðgera mál, sum verða avgreidd í fyrisitingini. Tað er her borgarin sum oftast kemur í klemmu, og í summum forum í ólukkumáta. Eg kann ikki lata vera við at hugsa, at um vit høvdu fingið ein umboðsmann fyri 20 árum síðani, hevði fyrisiting okkara virkað

betur, og tær umleggingar, sum vórðu gjordar fyri 4-5 árum síðani høvdu verið meiri væleydnaðar. Um-boðsmaðurin kann sjálv-andi heldur ikki leggja seg úti mál hjá dómsvaldinum. Men í fleiri førum hava dómamar stovr (nevndar-stovr, kanningarstovr v.m.) uttan fyri rættarhølini. Í slíkum førum kann um-boðsmaðurin viðgera mál, har dómamar hava havt ein leiklut. Nakað annað er, at sum stýrisskipan okkara er í løtuni, kann ein føroyskur umboðsmaður ikki viðgera mál hjá lógregluni og har dómamar eru við í avgerð-um. Tað hoyrir, sum er, undir danska umboðs-mannin.

Umboðsmaðurin skal fyrst og fremst taka sær av málum, sum borgarnir kæra til hansara. Men hann kann eisini sjálvur taka mál til viðgerðar, um hann heldur seg hava fingið kunnleika til okkurt, sum hann heldur vera átaluver't.

Vónandi verður skipanin hevur viðgjørt okkurt mál, hevur hann fleiri møgu-leikar at avgreiða tað. Hann kann sjálvandi "frikenna"

viðkomandi embætismann ella stovn. Hann kann eisini tala viðkomandi fyrisiting til rættis, og fáa hana at broyta eina avgerð. Síðani kann hann, og tað er tað, sum oftast fær almennan áhuga, geva viðkomandi embætisstovni ella -persóni eina átalu. Hann kann har-afturímóti ikki siga persón úr starvi, áleggja sekt ella ákæra nakran.

Tað er einki at ivast í, at ein umboðsmaður kann fáa stóran týðning fyri fø-oyska fyrisiting. Borgarnir fáa møguleikan fyri klagu, sum ikki skal gjøgnum alt ov nógvar tíðarkrevjandi kærustovnar ella dómstól-in. Fyrisitingin kann eisini fáa stóra nyttu burturúr tilíkari skipan, tí hon fær álagt eitt "góðskueftirlit", sum kann gera hana væl betri við tíðini.

Umframt við landsfyri-sitingini er tað náttúrligt, at umboðsmaðurin eisini skal hava eftirlit við kommunalu fyrisitingini.

Tá ið umboðsmaðurin verður viðgjørt okkurt mál, hevur hann fleiri mögu-leikar at avgreiða tað. Hann kann sjálvandi "frikenna"

"Norman Christensen

Til Ugeskrift for Læger

Til Claus Hancke.

Tiden sårer alle læger - og nogen læger sårer andre!

Jeg går ud fra at du og dine tre kolleger er inkarnerede vegetarer, og at I på generelt og principielt grundlag afstår fra enhver udnyttelse og anvendelse af andre animalske proteiner end mælk fra struttende sunde og glade økologiske køer på græs og æg fra udedørs fritgående høns - og ikke går i sko lavet af kalveskind og slet ikke holder bukserne oppe med livremme lavet af læder!!

Din beskrivelse af situationen fremstår ellers en smule virkelighedsfjern. Færingerne har ikke brug for kødet skriver du - det må så indebære at protein-kilderne (bortset fra vegetarterien) i det store hele stammer fra det i blankt plast indpakkede kød i kølemærkerne i diverse supermarkeder. Og at det samtidig antages at det er havnet der uden forudgående lidelseshistorier blandt de leverende individer.

Som dyrlæge, med en del oplevelser på produktions-dyrenes endestation, slagteriet, og en del erfaringer fra deres opvækstmiljøer, har jeg uendelig svært ved at se at forbrug af kød fra hverken fjerkræ, svin eller kvæg indebærer færre lidelser end indtag af kød fra grindehvaler.

Se bare på den samlede lidelse, disse dyr påføres. Lige fra fødselen, hvor f.eks. en kalv umiddelbart fjernes fra moderen, videre gennem opvæksten i et behårdt og stressende staldmiljø med et hav af produktionslidelser, og endelig over transporten fra produktionsstedet, som nu om dage ofte ligger langt fra slagteriet, denne moderne industribedrift, der på "humant" vis gen-nem døden befrier dyrene for yderligere dyrenes-heder. Ud fra dette burde vi faktisk alle leve af kød fra grindehvaler.

Her ser vi så bort fra de uhyggeligt høje niveauer af PCB, tungmetaller og andre giftstoffer, som de åbenbart ikke haft noget at indvende mod disse, når de foregår europære og i mindst lige så stor grad Guds udvalgte amerikanske humanister, har øst rundhåndet ud over barbarerne i nord!!

Harde en so, en ko eller en kylling i det traditionelle danske eller anden indus-trialiseret landbrugspro-duktion kunnet vælge en grindehvals livsforløb, er der nok ikke så stor tvivl om at et langt og sand-synligvis lykkeligt liv som frit selvstændigt væsen, svømmende i det store blå ocean, var blevet fore-trukket af dem alle, om end afslutningsfasen er og bliver en hektisk og tem-melig voldsom affære.

Som alle andre ting i et samfund har også kulturen og rutinerne omkring et grindedrab ændret sig op gennem tiderne. Jeg er af gode grunde ikke klar over hvornår indslaget du nævner er optaget - men jeg har personligt selv fra starten af 90'erne oplevet flere grindedrab på Færoerne, og har med en veterinærfaglig synsvinkel ikke haft noget at indvende mod disse, når de foregår

efter reglerne, og det gør de ganske rødt og blodigt ud her også!

Blandt disse et drab med 240 hvaler - det tog alt i alt lidt over en halv time fra flokken blev jaget mod stranden til alle dyrene var aflivet. Hvor pointet altså er, at den samlede lidelse for denne enorme mængde af kød bliver meget lille, når det bare er de sidste 30 minutter der skal tælles med!!!!

Inden midnat var alle hvalerne parteret, kødet ligeligt delt mellem del-tagerne i fansten og ind-byggerne i bygden, hvor parterne i øvrigt efter æld-gammel tradition fordeles jævnt efter antal medlem-me i husstandene, og to hvaler fordelt til lands-sygehuset - og således blev, efter god gammel kulturel skik, ganske mange men-nesker forsynet med kød og spæk for en lang periode.

Men, helt korrekt, det ser voldsomt og blodigt ud, og det er sådan set også. Men lod vi blodet fra et mellem-stort dansk svineslagteri flyde direkte ud i en fjord i

en times tid, ville det se ganske rødt og blodigt ud her også!

Forskellen på den termi-nale proces er i det store hel blot, at den i dit "civili-serede" hjemland og ligeledes i moralens vogters Amerika er blevet pakket ind i store samlebånds-bedrifter, og at det, der ellers i denne sammen-hæng, er årsagen til den røde farve i havet, i stedet ender som "proteinkoncen-trat" i den testjernede og andre spændende industri-produkter.

En anden, og mindst lige så interessant detalje ved dit indlæg er din åbenbare accept af påstanden om de kviksolvb belastede aggres-sive færing. Med tanken om at du har tilbragt en passende del af dit liv på en naturvidenskabelig uddan-nelsesinstitution, hvor ønsket om udviklingen af de studerendes evner til at forholde sig sundt kritisk til de mange informationer, der bibringes dem fra al-verdens kanter, er en hjørnesten i undervisnin-gen, forekommer denne

fyrisitingin"

Fyri eini 4-5 árum síðani fingi vit eina rættiliga um-fatandi broyting í lands-fyrisitingini. Vanliga verður sagt, at skipanin er verk hjá Finn Norman Christensen, sum var settur í stjórarstarv í landsstýrinum til tað sama.

Skipanin hevur nú virkað í so mikið langa tíð, at hon er búgvin til at fáa eina eftirmeting. Um eingin eftirmeting fer fram, vil hon hava lyndi til at vaksa vilt, uttan at nakar lúkar út, og sum frá líður gerst hon bæði órationell og ov kostnaðarmikil.

Ósemja hevur verið um skipanina frá byrjan av, og helst kundi hon veri betur løgd til rættis. Men vanligt fyrirlit gevur nú løgmanni góða grundgeving til at seta ein lítlan arbeiðsbólk (eini 2-3 fólk) til at gjøgnum-ganga skipanina frá grund-ini av og meta um, hvussu hon hevur roynst.